

Sygn. akt: XVI GCo 49/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Bartosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) sp. z o.o. w W.

z udziałem (...) sp. z o.o. w likwidacji w T.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Katarzyna Bartosiewicz

UZASADNIENIE

Uprawniony (...) sp. z o.o. w W. wnioskiem z dnia 10 marca 2015r. wniósł o udzielenia zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego o ustalenie przed wszczęciem postępowania poprzez:

- zakazanie (...) sp. z o.o. w likwidacji w T. składania oświadczenia o rozwiązaniu dwóch opisanych umów: sprzedaży certyfikatów, i sprzedaży energii

- nakazanie jej wykonywania obu umów na dotychczasowych warunkach zgodnie z ich treścią

(k. 3 – 5).

W uzasadnieniu swojego wniosku uprawniony (...) sp. z o.o. w W. wskazuje, iż dotychczasowe działania (...) sp. z o.o. w T. wskazują na jej dążenie do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umów łączących strony niezgodnie z jej postanowieniami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W kontekście przedstawionej sprawy relewantne jest spełnienie przesłanek wynikających zarówno z przepisów regulujących instytucję zabezpieczenia, jak i z art. 189 k.p.c., odnoszącego się do powództwa o ustalenie bowiem zabezpieczenia ma dotyczyć roszczenia o ustalenie. Skoro jest to roszczenie niepieniężne zastosowanie znajduje tu przepis art. 755 k.p.c. według którego Sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób w danych okolicznościach uzna za odpowiedni, niemniej jednak jest oczywiście związany wnioskiem.

Pierwszą przesłaną jaką należy ocenić w świetle art. 730 § 1 i § 2 k.p.c. jest uprawdopodobnienie roszczenia. Uprawniony podaje, że w terminie dwóch tygodni wystąpi z powództwem o ustalenie, że obowiążanej nie przysługuje uprawnienie do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu ramowej umowy sprzedaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia nr (...) oraz sprzedaży energii elektrycznej wytwarzanej w (...) Nr (...) opartego na twierdzeniach o istotnym niewykonywaniu lub nienależytym wykonaniu przez uprawnionego postanowień umów polegającego na odmowie przystąpienia do renegotjacji umów.

Sąd uznał, iż wątpliwe jest istnienie roszczenia w takiej formie, w jakiej zaprezentował to uprawniony, gdyż sprowadzałoby się ono nie tyle do ustalenia istnienia stosunku prawnego, co do zakazania czynienia (non facere), czyli zakazania dokonania czynności co jest prawnie niedopuszczalne. Przepis art. 189 KPC, jest podstawą wytaczania powództw o ustalenie prawa lub stosunku prawnego, a więc uzasadnia ochronę praw podmiotowych, która nie jest możliwa na podstawie przepisów prawa materialnego.

Wytoczenie powództwa o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne jest, co do zasady, niedopuszczalne, jeżeli w konkretnej sytuacji można wytoczyć powództwo o oświadczenie. Istotną przesłanką dopuszczalności powództwa o ustalenie jest, by strona miała interes prawny w odrębnym ustaleniu stosunku prawnego. Z reguły strona interesu takiego nie ma, gdy dojrzałe jest już żądanie świadczenia. Zasada ta odnosi się jednak tylko do wypadków, gdy powód w drodze powództwa o świadczenie może osiągnąć ten sam skutek, jaki osiągnąć może za pomocą powództwa o ustalenie (por. wyr. SN z 16.4.2010 r., IV CSK 453/09, nie publ.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy iż przedstawiony stan faktyczny uprawdopodobnia, że obowiązana dokonuje szeregu czynności faktycznych i prawnych zmierzających do wygaszenia umów wiążących ją z uprawnionym, a przez to między innymi do pozbawienia uprawnionego możliwości dochodzenia spodziewanych zysków za okres 2015 -2027.

Jednakże, jak wskazano już powyżej, ochronie na podstawie art. 189 KPC podlega prawo lub stosunek prawny. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z dwoma zagadnieniami – czy obowiązana może złożyć oświadczenie o rozwiązaniu umów łączących ją z uprawnionym, a drugie czy oświadczenie takie będzie skuteczne na gruncie umów, które łączą strony, szczególnie w świetle zapisów § 14 i 17. Samo złożenie oświadczenia jest zachowaniem się ujawniającym wolę składającego, co do wywołania określonych skutków prawnych, zatem nie można go zakazać. W związku z powyższym, roszczeniem, które może podlegać ochronie nie jest roszczenie o ustalenie, że obowiązana nie ma prawa złożyć oświadczenia o rozwiązaniu umowy a roszczenie o zapłatę świadczenia oparte na twierdzeniu, że rozwiązanie umowy jest nie skuteczne. Niewątpliwie takie roszczenie pojawia się już po złożeniu oświadczenia woli przez obowiązane. Natomiast nie jest możliwe przyznanie ochrony uprawnionemu poprzez żądanie ustalenia, że obowiązany nie ma prawa do złożenia w przyszłości oświadczenia woli.

Tak jak wskazano na podstawie art. 189 kpc można żądać istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa – ale nie może to być rozumiane jako możliwość żądania ustalenia, że pozwany nie ma prawa złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy (zanim takie oświadczenia złoży). Skoro oświadczenie nie byłoby jeszcze złożone to oczywiste jest, że nie byłoby podstaw do żądania ustalenia, że umowa sprzedaży certyfikatów i energii nadal obowiązuje. Natomiast jak już wskazano można żądać, że oświadczenie o rozwiązaniu / wypowiedzeniu umowy jest bezskuteczne (co mieściłoby się w żądaniu o ustalenie, że strony łączą nadal stosunek prawny), przy czym skoro uprawniony w tym wypadku jako strona umowy otrzymuje świadczenie pieniężne powinien wytoczyć żądanie o zapłatę. Jedynie w przypadku, gdyby uprawniony zaniechał odbioru świadczenia nie pieniężnego przysługiwałoby samo roszczenie o ustalenie. W niniejszej sprawie, nie istnieje jeszcze roszczenie o zapłatę, ani o ustalenie bezskuteczności rozwiązania/ wypowiedzenia umowy, gdyż nie złożono takie oświadczenia. Natomiast jak już wskazano nie ma podstaw prawnych aby uznać, iż uprawniony może żądać ustalenia, że uprawniony nie może takiego oświadczenia w przyszłości złożyć ani nie ma podstaw zakazania uprawnionemu składania określonego oświadczenia woli. W tej sytuacji jeden ze sposobów polegający na nakazaniu wykonywania umowy zgodnie z jej treścią jest bezprzedmiotowy, gdyż nie ma podstaw do uznania, że w chwili obecnej umowa nie jest prawidłowo wykonywana.

Zatem należy uznać, iż nie uprawdopodobniono roszczenia, z którym chce wystąpić uprawniony.

Natomiast co do przesłanki istnienia interesu w udzieleniu zabezpieczenia to skoro w ocenie Sądu nie przysługuje uprawnionemu roszczenie w takiej formie w jakiej on wskazuje to trudno rozpatrywać czy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub utrudni osiągnięcie celu postępowania. Natomiast gdyby uprawnionemu przysługiwało roszczenie w takiej formie jak wskazuje i gdyby wskazany sposób zabezpieczenia był dopuszczalny to istotnie brak zabezpieczenia mógłby spowodować, że dojdzie do złożenia oświadczenia woli co uczyni roszczenie uprawnionego

bezprzedmiotowym. Jednakże, jak wskazano wyżej istotą tego rozstrzygnięcia jest uznanie, że uprawnionemu nie przysługuje roszczenie o ustalenie, że uprawniony nie może w przyszłości złożyć oświadczenia woli.

Biorąc powyższe pod uwagę należało na podstawie art. 730¹ § 1 kpc w zw. z art. 755 kpc wniosek o zabezpieczenie roszczenie oddalić.

SSO Katarzyna Bartosiewicz

ZARZĄDZENIE

(...)